

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 29. sierpnia 1916.

Treść: (M 272—274.) 272. Rozporządzenie, w sprawie uregulowania używania kwasu siarkowego do wyrobu produktów przemysłu olejów mineralnych. — 273. Rozporządzenie, w sprawie założenia Wojennego związku dla przemysłu bawełnianego. — 274. Rozporządzenie w sprawie uregulowania obrotu surowym tłuszczem z bydła i owiec.

272.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem skarbu z dnia 22. sierpnia 1916,

w sprawie uregulowania używania kwasu siarkowego do wyrobu produktów przemysłu olejów mineralnych.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1915, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zabrania się używania kwasu siarkowego do wyrobu produktów olejów mineralnych.

§ 2.

Zakaz ten nie odnosi się:

1. do nafty do oświetlania dostarczanej jako materiał opałowy dla urządzeń światła żarowego (nafta dla silnego światła) lub dla lamp sygnałowych w przedsiębiorstwach i zakładach zarządu wojskowego, państwa lub przedsiębiorstw kolejowych lub okrętowych. Przy produkcji takiej nafty do oświetlania nie można używać więcej niż 1 procent kwasu siarkowego 66° Bé;

2. do benzyny, dostarczanej dla użycia jej do motorów lotniczych lub dla celów medycznych (benzyna do ran);

3. do oleju do cylindrów, jeżeli i o ile ze względu na jakość przerabianej ropy i rodzaj procesu wytwórczego można osiągnąć bezwarunkowo konieczną zdolność do użycia do smarów tylko przy zastosowaniu kwasu siarkowego;

4. do oleju automobilowego i oleju do smarów dla motorów lotniczych;

5. do wszystkich innych produktów olejów mineralnych, przeznaczonych do użycia w celach poniżej wymienionych:

- a) do smarowania maszyn okrętów parowych, wrzecion obrączkowych, transformatorów i łączników, maszyn precyzyjnych i czułych mechanizmów, centryfug, turbin, kompresorów (dla zgęszczania powietrza lub gazu, maszyn do wytwarzania lodu) i silników gazowych z ustawicznym smarowaniem kołowym;
- b) do natłuszczania włókien przędzalnych (olej natłuszczający);
- c) do celów medycznych;
- d) do produkcji gęstych i trwałych tłuszczów.

§ 3.

Ministerstwo handlu może ze względu na interes publiczny według swobodnego uznania

ograniczyć lub rozszerzyć zastosowanie postanowień § 2. co do wszystkich lub poszczególnych przedsiębiorstw, zajmujących się produkcją lub rozsprzedażą produktów olejów mineralnych, albo też zakaz, przewidziany w § 1., na pewien oznaczony czas uchylić.

§ 4.

Rafineryom olejów mineralnych wolno naftę do oświetlania, wyprodukowaną po rozpoczęciu się mocy obowiązującej niniejszego rozporządzenia przy użyciu kwasu siarkowego, oddawać handlarzom tylko wówczas, jeśli oni wykażą się wobec nich zamówieniem odbiorców, wymienionych w § 2., liczbą 1, niniejszego rozporządzenia, opiewającym wyraźnie na sporządzoną w ten sposób naftę do oświetlania.

Do obrotu innymi produktami olejów mineralnych, wytworzonymi przy użyciu kwasu siarkowego, mają zastosowanie bez względu na to, czy one zostały sporządzone przed rozpoczęciem się mocy obowiązującej tego rozporządzenia, czy też po tej chwili, przepisy rozporządzenia ministeryalnego z dnia 18. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 377 (w brzmieniu rozporządzenia ministeryalnego z dnia 29. kwietnia 1916, Dz. u. p. Nr. 127).

Ubiegający się o pozwolenie na pobieranie po myśli § 5., ustęp 4., powołanego rozporządzenia mają w podaniu wyraźnie podnieść, że pragną otrzymać produkty olejów mineralnych, sporządzone przy użyciu kwasu siarkowego.

Rafinerie olejów mineralnych i przedsiębiorstwa handlowe winny w zgłoszeniu, które mają przedłożyć stosownie do § 2. powołanego wyżej rozporządzenia według stanu z dnia 1. września 1916, wykazać osobno zapasy tych produktów, które zostały wytworzone przy użyciu kwasu siarkowego.

§ 5.

Zawarte kontrakty nie stoją na zawadzie przestrzeganiu ograniczeń, nałożonych rozporządzeniem niniejszem i zarządzeniami wydanymi na jego podstawie.

§ 6.

Nad przestrzeganiem postanowień niniejszego rozporządzenia i wydanych na jego zasadzie zarządzeń przez rafinerie olejów mineralnych czuwają organa skarbowe, którym poruczono nadzór nad temi przedsiębiorstwami pod względem dochodów skarbowych.

§ 7.

Za przekroczenia niniejszego rozporządzenia i zarządzeń wydanych na jego podstawie, jakoteż

za każde współdziałanie przy udaremnieniu ustanowionych tam ograniczeń, o ile odnośny czyn nie podlega ściganiu karno-sądowemu, będą karali władze polityczne pierwszej instancji grzywną aż do 5000 K lub według swego uznania aresztem do 6 miesięcy.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 1. września 1916.

Leth wlr.

Spitzmüller wlr.

273.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami i za zgodą Ministra wojny z dnia 26. sierpnia 1916, w sprawie założenia Wojennego związku dla przemysłu bawełnianego.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Członkowie związku.

Wszystkie przedsiębiorstwa, zajmujące się wyrabianiem effilochés, bawełny sztucznej i waty bawełnianej, włókien z bawełny i odpadków bawełnianych (także włókien vigogne) i sporządzonych z nich nici, w końcu wyrabianiem lub ulepszeniem towarów bawełnianych wszelkiego rodzaju (towarów tkackich, dzianych, pończoszkowych i taśm, sznurków do obszywania, firanek, koronek itd.), należą do Wojennego związku dla przemysłu bawełnianego.

Wojenny związek ma swoją siedzibę w Wiedniu.

Przedsiębiorstwa, w których wymienione w ustępie 1. wyrabianie lub ulepszenie obejmuje tylko część produkcji, są co do tej części członkami związku. Natomiast nie są członkami związku przedsiębiorstwa, które odpadki (odbytki) bawełniane, effilochés, bawełnę sztuczną, włókna bawełniane i z odpadków bawełnianych (włókien vigogne) lub wyrobionych z nich nici używają do innych towarów aniżeli w ustępie 1. wymienionych (towarów półbawełnianych, półlnianych, półjedwabnych itd.), jak również przedsiębiorstwa, zajmujące się dalszem przerabianiem materiałów bawełnianych (konfekcją, wyrobem bielizny itd.).

Co do korzystania z praw, wynikających z przynależności do Wojennego związku, w szczególności z prawa do równomiernego przydziału materiałów surowych i półfabrykatów, niarodajnym jest rodzaj i rozmiar produkcji poszczególnych przedsiębiorstw przed wybuchem wojny, o ile zapotrzebowania zarządu wojskowego w ciągu trwania wojny nie spowoduje odstąpienie od tej zasady.

Warsztaty i przedsiębiorstwa oznaczonego w tym paragrafie rodzaju, które dopiero w czasie trwania mocy obowiązującej niniejszego rozporządzenia zostały urządzone lub w ruch puszczono, należą do związku od dnia rozpoczęcia czynności.

O przynależności do związku rozstrzyga w przypadkach wątpliwych Minister handlu według swobodnego uznania po wysłuchaniu kierownictwa związku.

§ 2.

Cel związku.

Zadaniem Wojennego związku jest:

- a) prowadzenie dokładnego przeglądu urządzeń ruchu w przemyśle bawełnianym, każdorazowego stanu zatrudnienia poszczególnych przedsiębiorstw, ilości zajętych w nich robotników i urzędników, przeprowadzanie wszystkich potrzebnych dochodzeń w celu zbadania zapasów materiałów surowych, pół i całych fabrykatów, jakoteż produkcji i zbytu według rodzaju i rozmiaru poszczególnych wytworów;
- b) rozdzielanie przydzielonych Wojennemu związkowi przez władzę materiałów surowych, pół i całych fabrykatów w celu jak najbardziej ekonomicznego użycia i zużytkowania rozporządzalnych każdorazowo zasobów; w czasie trwania wojny skutecznie się rozdział materiałów surowych, pół i całych fabrykatów, przydzielonych przez zarząd wojskowy, jakoteż uzyskanych dla niego w drodze postępowania ofertowego na zasadzie rozporządzenia z dnia 13. kwietnia 1916, Dz. u. p. Nr. 100, według wskazówek Ministerstwa wojny w porozumieniu z Ministerstwem obrony krajowej;
- c) przeprowadzanie wszystkich agend, przydzielonych Zjednoczonej austriackiej i węgierskiej Centrali bawełnianej rozporządzeniami z dnia 11. listopada 1915, Dz. u. p. Nr. 335, z dnia 29. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 395 i 396, z dnia 14. marca 1916, Dz. u. p. Nr. 65 i z dnia 13. kwietnia 1916, Dz. u. p. Nr. 100;
- d) udzielanie rad władzom centralnym przy rozdawaniu zamówień;

- e) stawianie wniosków przy ustanawianiu cen;
- f) współdziałanie przy uregulowaniu kwestyi zarządu gospodarczego, dotyczących przemysłu bawełnianego, w szczególności przy wszystkich zarządzeniach dla uregulowania i popierania produkcji oraz dowozu i wywozu, przy wydawaniu i wykonywaniu zakazów dowozu i wywozu, przy zarządzeniach w dziedzinie polityki handlowej i pieczy socyalnej, przy regulowaniu stosunków robotniczych i pośrednictwa pracy oraz przy wszystkich kwestyach, które się wyłonią przy rozbrojeniu i przejściu do gospodarstwa pokojowego, wreszcie przeprowadzenie odnoszących się do tego zarządzeń, o ile poruczy je związkowi Minister handlu lub za jego zgodą inna władza centralna; w czasie trwania wojny Minister handlu wejdzie w tym względzie w porozumienie z Ministrem wojny i Ministrem obrony krajowej.

§ 3.

Prawny charakter związku.

Związek jest osobą prawniczą i zastępuje go na zewnątrz kierownictwo związku (§ 12.) W imieniu związku podpisuje przewodniczący lub jeden z jego zastępców wspólnie z urzędnikiem kierującym w sposób prawnie obowiązujący.

§ 4.

Obowiązki członków związku.

Członkowie związku winni popierać cele związku i zaniechać wszystkiego, co może utrudniać lub przeszkodzić ich osiągnięciu.

Winni oni stosować się do zarządzeń, wydanych przez kierownictwo związku, także do tych, które dotyczą przyczyniania się do kosztów prowadzenia spraw i udzielać wszystkich informacji, potrzebnych do ich przygotowania i przeprowadzenia. Winni oni nadto poddawać swe przedsiębiorstwa i kasowość każdemu nadzorowi, koniecznemu ze względu na cele związku. Nadzór ten wykonywać będą osobne organa urzędowe, ustanowione na wniosek kierownictwa związku przez Ministra handlu, które co do swych spostrzeżeń mają przedkładać sprawozdania Ministrowi handlu, za pośrednictwem kierownictwa związku. W czasie wojny przysługuje także Ministrowi wojny i Ministrowi obrony krajowej prawo zamianowania własnych organów nadzorczych.

§ 5.

Biuro dla zgłaszania zapotrzebowań.

Przy związku będzie urządzone biuro dla zgłaszania zapotrzebowania przez stojących poza związkiem, a należących do kół małego i wielkiego przemysłu odbiorców bawełny i sporządzonych z niej produktów.

Zakres i rodzaj czynności tego biura ustawi Minister handlu.

§ 6.

Organa związku.

Organami związku są:

- a) wydział związku (Wydział wojenny),
- b) kierownictwo związku.

§ 7.

Wydział związku.

Wydział związku składa się z trzydziestu czterech członków, z których połowę należy powołać z łona przemysłu przerabiającego bawełnę, odpadki bawełniane, effilochés i bawełnę sztuczną, drugą połowę z łona przemysłu przędzę przerabiającego i przemysłu przędzę uszlachetniającego.

Powołanie członków wydziału związku odbywa się w ten sposób, że dwunastu członków wybiera stowarzyszenie austriackich przędców bawełny, sześciu stowarzyszenie austriackich tkaczy bawełny, trzech stowarzyszenie austriackich drukarzy, blichowników, farbiarzy i apreterów bawełny, jednego członka stowarzyszenie fabrykantów towarów dzianych i pończoszkowych w Austro-Węgrzech, jednego członka stowarzyszenie fabrykantów towarów dzianych w Cieplicach i okolicy, jednego członka stowarzyszenie przemysłowców tkackich w Asch, zaś dziesięciu członków mianuje Minister handlu — w czasie trwania wojny w porozumieniu z Ministrem wojny i Ministrem obrony krajowej.

Wybór odbywa się w ten sposób, że wymienione w poprzednim ustępie stowarzyszenia fachowe zwołują pełne zebrania wszystkich członków związku swej gałęzi produkcji do siedziby swego stowarzyszenia, i na tem zebraniu wybiera się członków wydziału związku. Bliższe postanowienia o przeprowadzeniu wyborów wyda Minister handlu.

Minister handlu może ze względów publicznych po wysłuchaniu wydziału związku orzec, że członek traci swój urząd i może zarządzić nowy wybór całego wydziału. Przy nowym wyborze wydziału mogą odbyć się także nowe no-

minacje członków w myśl drugiego ustępu tego paragrafu. Aż do przeprowadzenia nowych wyborów i nowych nominacji dotychczasowi członkowie wydziału pozostają w swych funkcjach. W razie ustąpienia wybranego członka należy w ciągu czterech tygodni przedsięwziąć wybór uzupełniający według tych samych postanowień, jakie miały zastosowanie do pierwotnego wyboru.

Wszyscy członkowie wykonują swe funkcje jako urząd honorowy.

§ 8.

Uprawnienia wydziału związku.

Kierownictwo związku winno wysłuchać wydział związku (§ 12.) przed wszelkimi decyzjami i zarządzeniami natury zasadniczej. Uchwały jego są dla kierownictwa związku wiążące.

W szczególności należy do wydziału związku:

- a) ustanowienie zasad dla traktowania spraw, oznaczonych w § 2.;
- b) powzięcie uchwał co do pokrycia i rozdziału kosztów prowadzenia spraw związku;
- c) nadzorowanie obrotu kasowego i składania rachunków;
- d) ustalanie stanów faktycznych, przy których istnieniu kierownictwo związku lub sąd rozjemczy (§§ 18. i 19.) mogą nakładać kary porządkowe, oraz ustanawianie wymiaru tych kar, przyczem jednakże przy stanie faktycznym, przydzielonym do karania kierownictwu związku, nie można przekraczać w poszczególnym przypadku stopy kary w kwocie 2000 K, w innych przypadkach w kwocie 20.000 K;
- e) ustanawianie podwydziałów w celu wstępnego obradowania nad pewnymi sprawami i ich przeprowadzenia, tudzież ustanawianie grup zawodowych i miejscowych;
- f) przybieranie rad pobocznych.

§ 9.

Regulamín czynności wydziału związku.

Wydział związku zbiera się co najmniej raz na miesiąc. Na żądanie jednego z komisarzy rządowych lub na pisemny wniosek co najmniej ośmiu członków wydziału związku należy zwołać posiedzenie tego wydziału w ciągu 14 dni. Zaproszenia na posiedzenia można wystosowywać do członków wydziału związku i do komisarzy rządowych pisemnie lub telegraficznie.

Wydział związku jest zdolny do powzięcia uchwał w razie obecności conajmniej dwóch członków kierownictwa związku i conajmniej ośmiu nie należących do kierownictwa związku. Uchwały zapadają zwyczajną większością głosów. Kierownictwo prowadzi przewodniczący kierownictwa związku lub jeden z jego zastępców. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego. Komisarze rządowi nie biorą udziału w głosowaniu.

Na posiedzeniach wydziału związku może każdy obecny członek postawić wniosek na oddzielne głosowanie producentów przędzy z jednej strony, zaś przerabiających przędzę wraz z interesentami z zakresu przemysłu przędzę uszlachetniającego z drugiej strony. W tym przypadku przeprowadza się odrębne głosowanie obecnych członków należących do każdej z obydwu grup interesowanych a w razie niczgodności przedkłada się ich wynik do decyzji Ministra handlu, który w czasie trwania wojny wejdzie w porozumienie z Ministrem wojny i Ministrem obrony krajowej.

Przynależność poszczególnych członków wydziału związku do grup producentów przędzy lub przerabiających przędzę i ją uszlachetniających, o ile przynależność ta nie wynika ze sposobu ich ustanowienia, rozstrzyga wydział związku.

Członkowie, którzy doznają przeszkody w jawieniu się, mogą przenieść prawo głosowania pełnomocnictwem na innego obecnego członka, należącemu do ich grupy.

Członkowie wydziału związku są uprawnieni każdego czasu do wystosowywania wniosków do kierownictwa związku, co do których ma ono powziąć uchwałę na swem najbliższem posiedzeniu.

Uchwałą większości głosów obecnych można zarządzić utrzymanie w tajemnicy poszczególnych przedmiotów obrad i odnoszących się do nich wyników głosowania.

§ 10.

Grupy zawodowe.

W celu przeprowadzania wstępnych obrad nad wszystkimi takimi sprawami, które dotyczą w szczególności jakiejś jednej gałęzi przemysłu, tworzy się grupy zawodowe. Wszyscy członkowie związku odnośnej gałęzi przemysłu należą do jej grupy zawodowej. Grupy zawodowe są obradującymi organami wydziału związku i kierownictwa związku w kwestiach, dotyczących każdorazowo odnośnej gałęzi przemysłu.

Przepisy o prowadzeniu spraw przez grupy zawodowe wydaje Minister handlu, który może także poruczyć prowadzenie tych spraw istniejącym stowarzyszeniom zawodowym.

§ 11.

Grupy miejscowe.

Dla przygotowania spraw, które mają być uregulowane ze szczególnem uwzględnieniem stosunków miejscowych, a więc w szczególności kwestyi, odnoszących się do robotników i przedsiębiorstw, tworzy się grupy miejscowe członków związku. O ustanowieniu i odgraniczeniu takich grup miejscowych tudzież o przydzieleniu poszczególnych członków związku do tych grup rozstrzyga wydział związku. Przepisy o prowadzeniu spraw przez grupy miejscowe wyda Minister handlu, który może także poruczyć prowadzenie tych spraw istniejącym związkom miejscowym.

§ 12.

Kierownictwo związku.

Kierownictwo związku składa się z przewodniczącego, pierwszego i drugiego zastępcy przewodniczącego i z dziewięciu członków mianowanych z łona wydziału związku przez Ministra handlu, podczas trwania wojny w porozumieniu z Ministrem wojny i Ministrem obrony krajowej.

Wszyscy członkowie kierownictwa związku wykonują swe funkcje jako urzędy honorowe.

Kierownictwo związku zastępuje związek na zewnątrz i prowadzi w szczególności rokowania z organizacjami innych przemysłów w sprawach zawodowych. Należy rozstrzyganie we wszystkich kwestiach, w których nie jest wyraźnie przewidziana powzięcie uchwały przez wydział związku. Winno ono przedkładać wydziałowi związku bieżące sprawozdania ze swej czynności.

Kierownictwo związku jest obowiązane do składania rachunków z obrotu pieniężnego i ma przedkładać cołocznie zamknięcie rachunkowe wydziałowi związku do zbadania.

Kierownictwo związku ustanawia na wniosek przewodniczącego względnie jego zastępców potrzebnych urzędników i siły pomocnicze, których wynagradza się ze środków związku. Do ustanowienia osób na stanowiska kierujące potrzeba zatwierdzenia Ministra handlu.

Przewodniczący a w razie doznania przezeń przeszkody, jeden z jego zastępców zwołuje posiedzenia wydziału i kierownictwa związku i na nich przewodniczy.

Do przewodniczącego a w razie doznania przezeń przeszkody do jego zastępców należy prowadzenie spraw bieżących i nadzór na wewnętrznym tokiem urzędowania. Jemu podlegają urzędnicy i siły pomocnicze związku.

§ 13.

Regulamtu czynności kierownictwa związku.

Kierownictwo związku schodzi się w razie potrzeby na posiedzenia w Wiedniu. Zaproszenia na posiedzenia dla członków kierownictwa związku oraz dla komisarzy rządowych mogą być wystosowywane pisemnie lub telefonicznie.

Kierownictwo związku należy zwołać w ciągu 8 dni na posiedzenie, jeśli tego zażąda jeden z komisarzy rządowych lub przynajmniej dwóch członków kierownictwa związku, podając przedmioty rozpraw.

Kierownictwo związku jest zdolne do powzięcia uchwały, jeśli wszyscy członkowie i komisarze rządowi są zaproszeni i jest obecna przynajmniej połowa członków.

Uchwały jego zapadają zwyczajną większością głosów. W razie równości głosów to zdanie staje się uchwałą, za którym oświadczył się przewodniczący.

Komisarze rządowi nie biorą udziału w głosowaniu.

§ 14.

Szczególne obowiązki funkcyjaryuszy i urzędników związku.

Wszyscy członkowie i urzędnicy związku i wydziału związku oraz wiceprezysy związku winni w swem urzędowaniu kierować się jak największą bezstronnością i jak największą sumiennością.

Wszyscy funkcyjaryusze i urzędnicy związku są obowiązani przestrzegać tajemnicy poza urzędowaniem co do wszystkich spraw związku, o których powzięli wiadomość jako członkowie związku, a których użytkowanie lub rozszerzanie pozaurzędowe sprzeciwia się celom Wojennego związku lub też dotyczy stosunków przedsiębiorstw członków związku; mają oni to przyrzec na piśmie.

Przy prowadzeniu spraw jest obowiązkiem kierownictwa związku starać się przez odpowiednie urządzenia o to, by przeszkadzać nadużyciom przez użytkowanie lub podawanie wiadomości o stosunkach przedsiębiorstwa, jakie wpłynęły do wydziału związku. Urzędnicy i siły pomocnicze mają usłuchać wezwania do udzielenia wiadomości, dostarczonych przez członków związku kancelaryi wydziału związku, tylko wówczas, gdy takie wezwanie zostanie wystosowane do nich ze strony przewodniczącego albo komisarzy rządowych lub gdy wydział związku poweźmie w tym kierunku uchwałę.

§ 15.

Koszta urzędowania.

Dla pokrycia kosztów urzędowania związku winni członkowie związku składać opłaty, ustanowione przez wydział związku, które można ściągać w drodze egzekucji politycznej.

§ 16.

Nadzór państwowy.

Związek stoi pod nadzorem państwowym, który wykonują komisarze rządowi, mianowani przez Ministra handlu, a przez czas trwania wojny także przez Ministra wojny i Ministra obrony krajowej.

Komisarzy rządowych należy zapraszać na wszystkie rozprawy i posiedzenia organów związku i grup zawodowych i mają oni prawo do zabierania w każdej chwili głosu i stawiania wniosków, co do których musi być powzięta uchwała.

Mają oni nadto prawo odraczania wykonania uchwał i zarządzeń organów związku i grup zawodowych na tak długo, aż Minister handlu — w czasie trwania wojny po porozumieniu się z Ministrem wojny i Ministrem obrony krajowej — wyda decyzję.

Komisarze rządowi mają także prawo wglądania do wszystkich ksiąg, zapisków i aktów organów Wojennego związku i grup zawodowych i żądać wszelkich wyjaśnień, jakie uważają za potrzebne.

§ 17.

Zatwierdzenie rządowe.

Zatwierdzeniu Ministra handlu — podczas trwania wojny w porozumieniu z Ministrem wojny i Ministrem obrony krajowej — podlegają wszystkie rozstrzygnięcia, uchwały i zarządzenia wydziału i kierownictwa związku, dotyczące:

- a) wysokości opłat związkowych, jeśli mają je uiszczać członkowie związku stosownie do § 15.;
- b) ustalanie stanów faktycznych, przy których zaistnieniu kierownictwo związku lub sąd rozjemczy może nakładać kary porządkowe, oraz ustanawianie wymiaru tych kar.

§ 18.

Kary porządkowe.

Kierownictwo związku może za działania lub zaniechania członków związku, skierowane przeciw tym przepisom i zarządzeniom, które kierownictwo związku wydało dla osiągnięcia celów związku stosownie do niniejszego rozporządzenia, nakładać kary porządkowe, jeżeli istota czynu podpada karze porządkowej na podstawie uchwały wydziału związku (§ 8. d), zatwierdzonej przez Ministra handlu.

Przeciw nałożeniu kary porządkowej przez kierownictwo związku można odwołać się do rozstrzygnięcia sądu rozjemczego (§ 19.), odwołanie to nie ma jednak mocy wstrzymującej.

Kwoty kary będą ściągane na prośbę kierownictwa związku w drodze egzekucji politycznej i wpływają na cele powszechnej użyteczności, które wyznaczy Minister handlu na wniosek kierownictwa związku.

§ 19.

Sąd rozjemczy.

Do rozstrzygania we wszystkich sporach między członkami związku w sprawach związkowych, nadto w tych przypadkach, w których członkowie związku uważają się za pokrzywdzonych w swych prawach przez rozstrzygnięcie lub zarządzenie wydane przez kierownictwo lub wydział związku, tworzy się sąd rozjemczy.

Rozstrzygnięć i zarządzeń wydziału względnie kierownictwa związku, zatwierdzonych przez Ministra handlu (§§ 16. i 17.), nie można zacząć przed sądem rozjemczym.

Działania i zaniechania, skierowane przeciw zarządzeniom lub przepisom, wydanym przez kierownictwo związku stosownie do niniejszego rozporządzenia, winno kierownictwo związku, skoro ono samo nie jest uprawnione stosownie do § 18. do nałożenia kary porządkowej, podać do wiadomości sądowi rozjemczemu, który ma orzec co do nałożenia kary porządkowej.

Sąd rozjemczy rozstrzyga również odwołania, wniesione przez członków związku przeciw karom porządkowym, nałożonym przez kierownictwo związku.

Jeżeli dla pewnych oznaczonych stanów faktycznych został ustanowiony wymiar kary (§§ 8 d i 17 b) uchwałą wydziału związku, zatwierdzoną przez Ministra handlu, to sąd rozjemczy jest przy wymiarze kary tem związany. We wszystkich innych przypadkach podlega wymiar kary swobodnemu uznaniu sądu rozjemczego; jednakże kara porząd-

kowa nie może w każdym poszczególnym przypadku przekraczać kwoty 20.000 koron.

Sąd rozjemczy składa się z funkcjonaryusza sędziowskiego, ustanowionego przez Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem sprawiedliwości, jako przewodniczącego i z czterech członków, lub ich zastępców, mianowanych przez Ministra handlu. Członkowie i zastępcy wykonują swe funkcje jako urzędy honorowe. Nie mogą oni należeć ani do kierownictwa, ani też do wydziału związku.

Wszystkie rozstrzygnięcia sądu rozjemczego są ostateczne. Postępowanie przed sądem rozjemczym stosuje się do przepisów czwartego rozdziału VI. części procedury cywilnej, o ile z przepisów tego rozporządzenia co innego nie wynika.

Przewodniczący sądu rozjemczego może w zastosowaniu przepisów, obowiązujących dla postępowania przed zwyczajnymi sądami, wzywać świadków i rzeczoznawców oraz przesłuchiwać te osoby i strony pod przysięgą.

Kwoty karne ściągają się na prośbę kierownictwa związku w drodze egzekucji politycznej i wpływają one na cele powszechnej użyteczności, które oznaczy Minister handlu na wniosek kierownictwa związku.

§ 20.

Kary nakładane przez władze polityczne.

Za przekroczenia tego rozporządzenia, o ile czyny nie podlegają surowszemu postanowieniu karnemu, będą polityczne władzy pierwszej instancji karały grzywnami do 5000 koron lub według uznania aresztem do 6 miesięcy.

§ 21.

Rozwiązanie związku.

Rozwiązanie związku następuje po wysłuchaniu wydziału związku przez zarządzenie Ministra handlu, który rozstrzyga także o użyciu ewentualnej nadwyżki kasowej.

§ 22.

Chwila wejścia w życie.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Georgi wlr.

Hochenburger wlr.

Spitzmüller wlr.

274.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 26. sierpnia 1916, w sprawie uregulowania obrotu surowym tłuszczem z bydła i owiec.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Za tłuszcz surowy z bydła i owiec należy w myśl niniejszego rozporządzenia uważać:

1. tłuszcz wewnętrzny, to jest tkankę tłuszczową na nerkach, osierdziu, żołądku, siatce brzusznej, kiszki, pochwach oraz wszystkie inne znajdujące się we wnętrzu tkanki tłuszczowe (łój przedni);

2. tłuszcz, oddzielany od mięsa przy rozbieraniu i przysposabianiu mięsa do drobnej sprzedaży (łój z okrawków);

3. odpadki tłuszczowe, to jest tłuszcze, uzyskane przy czyszczeniu i szlamowaniu kiszki (tłuszcz kiszkowy).

§ 2.

Przy rzeziach przemysłowych i śrutowaniu należy części tłuszczowe, o ile to jest możebne bez szkodliwego zniszczenia tkanki mięsnej, od niej oddzielić.

Przy bezpośrednim oddawaniu konsumentom nie wolno mięsa i surowego tłuszczu razem ważyć ani surowego tłuszczu jako dodatek (tak zwaną dokładkę) do mięsa z niem razem sprzedawać. Cenę należy obliczać osobno za mięso a osobno za tłuszcz surowy.

§ 3.

Przedsiębiorstwa wykonywane w sposób zarobkowy, zajmujące się rzezią bydła i owiec, mają obowiązek donosić politycznej władzy pierwszej instancji najpóźniej w dniu 3. każdego miesiąca o ilości i wadze bydła i owiec, zabitych w poprzednim miesiącu, wymieniając miejsce rzezi, ilość uzyskanego tłuszczu surowego i sposób jego użycia. Polityczne władze pierwszej instancji przesyłają te doniesienia bezzwłocznie Wojennemu związkowi przemysłu olejnego i tłuszczowego w Wiedniu (I. Seitzergasse 1).

§ 4.

Oznaczone w § 3. przedsiębiorstwa są nadto obowiązane tłuszcz surowy otrzymany przy rzezi i śrutowaniu na żądanie Wojennego związku przemysłu olejnego i tłuszczowego według jego wskazówek traktować i używać albo sprzedawać go tym odbiorcom, których Wojenny związek im wymieni. Umowy zawarte w sprawie sprzedaży lub przeróbki nie stoją na zawadzie obowiązkowi stosowania się do wskazówek Wojennego związku.

§ 5.

Jeśli przedsiębiorstwo takie wzbrania się oddzielać części tłuszczowe po myśli § 2., ustęp 1. tego rozporządzenia lub stosować się do zarządzeń wydanych na zasadzie § 4. tego rozporządzenia przez Wojenny związek przemysłu olejnego i tłuszczowego co do dalszego traktowania i oddawania tłuszczów surowych, natenczas polityczna władza pierwszej instancji, w której okręgu przedsiębiorstwo się znajduje, może zarządzić wykonanie tych przepisów i zarządzeń przez osoby trzecie na koszt przedsiębiorcy i w jego zakładzie.

§ 6.

Ci odbiorcy, którym Wojenny związek przemysłu olejnego i tłuszczowego na zasadzie § 4. niniejszego rozporządzenia przydzielił tłuszcz surowy, mają obowiązek tłuszcz ten objąć, gotówką za niego zapłacić i rozrządzić nim według wskazówek Wojennego związku.

Tłuszcz surowy ma być tak przerabiany, aby była gwarancja jak najlepszego wykorzystania go do spożycia.

§ 7.

Najwyższą granicę cen objęcia, jakie mają płacić za objęty tłuszcz surowy oznaczony w § 6. odbiorcy, ustanowi Wojenny związek przemysłu olejnego i tłuszczowego za zgodą Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych i Ministrem skarbu.

Jeśli co do wysokości ceny nie przyjdzie między stronami porozumienie do skutku, oznaczy cenę za przybraniem stron ten sąd powiatowy, w którego okręgu towar się znajduje, w postępowaniu niespornem po wysłuchaniu rzeczoznawców i to w obrębie najwyższej granicy oznaczonej według ustępu pierwszego. W przypadku tym ma odbiorca zapłacić tymczasowo przy odbiorze w gotówce cenę kupna przez siebie ofiarowaną. Rozstrzygnięcie sądu powiatowego

można zaczepić rekuresem w ciągu dni ośmiu. Przeciw rozstrzygnięciu drugiej instancyi jest dalszy środek prawny niedopuszczalny.

O ile kosztą postępowania ma zwrócić jedna ze stron lub ma się je rozdzielić między strony, rozstrzyga sąd według swobodnego uznania. Obowiązek dostawy nie ulega zwłoce wskutek postępowania sądowego.

§ 8.

O ile Wojenny związek przemysłu olejnego i tłuszczowego nie wyda zarządzenia co do tłuszczu surowego uzyskanego w oznaczonych w § 3. przedsiębiorstwach, wolno, o ile nadaje się do spożycia, oddawać go wprost konsumentom w stanie surowym lub stopionym tylko w celach spożycia i wyłącznie w drobnym obrocie.

§ 9.

Gminy jakoteż odpowiedzialni kierownicy rzeźni mają obowiązek współdziałać przy wykonaniu niniejszego rozporządzenia, w szczególności także zarządzeń, wydawanych na zasadzie tego rozporządzenia przez Wojenny związek przemysłu olejnego i tłuszczowego.

§ 10.

Przedsiębiorstwom kolejowym i żeglugi parowej wolno przyjmować przesyłki tłuszczu surowego z bydła i owiec do przewozu tylko wówczas, gdy do dokumentów przewozowych dodano dla każdej przesyłki poświadczenie transportowe,

wystawione według dołączonego wzoru przez Wojenny związek przemysłu olejnego i tłuszczowego lub przez polityczną władzę powiatową.

Dla przesyłek, nadawanych przez zarząd wojskowy i przez niego otrzymywanych, jakoteż dla przesyłek z zagranicy cłowej, z Węgier i z Bośni i Hercegowiny takie poświadczenia transportowe nie są potrzebne. Do przesyłek, które dostawiono już zakładowi przewozowemu w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, postanowienie to nie ma zastosowania.

§ 11.

Za przekroczenia niniejszego rozporządzenia i wydanych na jego podstawie przepisów, jakoteż za każde współdziałanie przy udaremnianiu spełnienia obowiązków, ustanowionych tem rozporządzeniem i wydanymi przepisami, o ile czyny te nie podlegają karze surowszej, będą karą polityczne władze powiatowe grzywnami do 5000 K lub aresztem do sześciu miesięcy.

O ile zachodzą wymogi § 133. b, ustęp 1., lit. a, ustawy przemysłowej, można nadto zarządzić odebranie uprawnienia przemysłowego na zawsze lub na pewien oznaczony czas.

§ 12.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu ogłoszenia.

Hohenlohe wlr.

Forster wlr.

Leth wlr.

Hochenburger wlr.

Zenker wlr.

Spitzmüller wlr.

Poświadczenie transportowe dla tłuszczu surowego z bydła i owiec.

Imię i nazwisko nadawcy

w jest uprawniony do przewiezienia

..... kg tłuszczu surowego bydłowego,

..... kg tłuszczu surowego owczego,

a to w czasie od do

z (nazwa stacyi nadania)

do (nazwa stacyi przeznaczenia)

(koleją lub okrętem parowym) pod adresem (imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania odbiorcy)

.....

Wiedeń, dnia 1916.

Wojeński związek przemysłu olejnego i tłuszczowego.

C. k. Starostwo:

Magistrat miasta:

Poświadczenie to należy dołączyć trwale do dokumentu przewozowego.
Dołączenie poświadczenia należy uwidocznic w dokumencie przewozowym
Poświadczenie przesłać stacyi przeznaczenia.